

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia ..... 2019 r.

w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko¹⁾

Na podstawie art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) przypadki, w których zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa w pkt 1 i 2.

§ 2. 1. Do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć:

- 1) instalacje do wyrobu substancji przy zastosowaniu procesów chemicznych służące do wytwarzania:
  - a) podstawowych produktów lub półproduktów chemii organicznej,
  - b) podstawowych produktów lub półproduktów chemii nieorganicznej,
  - c) nawozów mineralnych,
  - d) środków ochrony roślin oraz produktów biobójczych,
  - e) materiałów wybuchowych;
- 2) instalacje do wytwarzania podstawowych produktów farmaceutycznych z zastosowaniem procesów chemicznych lub biologicznych;
- 3) elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, o mocy cieplnej nie mniejszej niż

---

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L z 28.01.2012, str. 1 ze zm.).

- 300 MW rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu;
- 4) elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe, w tym ich likwidacja, z wyjątkiem instalacji badawczych służących do wytwarzania lub przetwarzania materiałów rozszczepialnych lub paliworodnych o mocy nominalnej nie większej niż 1 kW przy ciągłym obciążeniu termicznym;
  - 5) instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru o łącznej mocy nominalnej elektrowni nie mniejszej niż 100 MW oraz lokalizowane na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 6) napowietrzne linie elektroenergetyczne, o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 220 kV, o długości nie mniejszej niż 15 km;
  - 7) instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:
    - a) 2000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 100 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
    - b) 5000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
    - c) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
    - d) 20 000 W– przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna;
  - 8) instalacje związane z postępowaniem z paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi:
    - a) do wytwarzania lub wzbogacania paliwa jądrowego,
    - b) do przerobu wypalonego paliwa jądrowego lub przetwarzania wysokoaktywnych odpadów promieniotwórczych,
    - c) do składowania wypalonego paliwa jądrowego,

- d) wyłącznie do składowania odpadów promieniotwórczych,
  - e) wyłącznie do przechowywania wypalonego paliwa jądrowego lub odpadów promieniotwórczych, w miejscu innym niż obiekt, w którym powstały, planowanego przez okres dłuższy niż 10 lat;
- 9) instalacje do pierwotnego i wtórnego wytopu surowki żelaza lub stali surowej, w tym instalacje do ciągłego odlewania stali;
  - 10) instalacje do prażenia lub spiekania rud metali, w tym rudy siarczkowej, z wyjątkiem rud żelaza;
  - 11) instalacje do pierwotnej produkcji metali nieżelaznych z rud, koncentratów lub produktów z odzysku, przy zastosowaniu procesów metalurgicznych, chemicznych lub elektrolitycznych;
  - 12) instalacje do prażenia i spiekania rudy żelaza o przerobie rudy żelaza nie mniejszym niż 500 000 ton na rok;
  - 13) instalacje do obróbki metali żelaznych:
    - a) kuźnie z młotami o energii większej niż 50 kJ na młot o łącznej mocy cieplnej większej niż 20 MW,
    - b) odlewnie o zdolności produkcyjnej wytopu większej niż 20 ton na dobę,
    - c) walcownie o zdolności produkcyjnej stali surowej większej niż 20 ton na godzinę,
    - d) do nakładania powłok metalicznych z wsadem stali większym niż 2 tony na godzinę;
  - 14) instalacje do wtórnego wytopu metali nieżelaznych lub ich stopów, w tym oczyszczania, odlewania lub przetwarzania metali z odzysku, o zdolności produkcyjnej wytopu większej niż 4 tony na dobę w przypadku ołowiu lub kadmu oraz większej niż 20 ton na dobę w przypadku pozostałych metali, z wyłączeniem metali szlachetnych;
  - 15) instalacje do powierzchniowej obróbki metali lub tworzyw sztucznych, z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych, o całkowitej objętości wanień procesowych większej niż 30 m³;
  - 16) koksownie inne niż wymienione w pkt 23;
  - 17) instalacje do produkcji klinkieru cementowego w piecach obrotowych o zdolności produkcyjnej większej niż 500 ton na dobę;
  - 18) instalacje do wytwarzania masy włóknistej z drewna lub innych materiałów włóknistych;

- 19) instalacje do wytwarzania papieru lub tektury, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 200 ton na dobę;
- 20) instalacje do przesyłu:
  - a) ropy naftowej,
  - b) produktów naftowych,
  - c) substancji lub mieszanin, w rozumieniu ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. z 2018 r. poz. 143, 1637 i 2227), niebędących produktami spożywczymi,
    - w tym gazu, o średnicy zewnętrznej nie mniejszej niż 800 mm i długości nie mniejszej niż 40 km, wraz z towarzyszącymi tłoczniami lub stacjami redukcyjnymi, przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 21) instalacje do przesyłu dwutlenku węgla w celu podziemnego składowania o średnicy zewnętrznej nie mniejszej niż 800 mm i długości nie mniejszej niż 40 km, wraz z towarzyszącymi tłoczniami lub stacjami redukcyjnymi, przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 22) instalacje do magazynowania:
  - a) ropy naftowej,
  - b) produktów naftowych,
  - c) substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi,
    - o łącznej pojemności nie mniejszej niż 200 000 ton;
- 23) rafinerie ropy naftowej, z wyjątkiem instalacji do wytwarzania wyłącznie smarów z ropy naftowej, oraz instalacje do zgazowania, odgazowania lub upłynniania węgla lub łupku bitumicznego, w ilości nie mniejszej niż 500 ton na dobę;
- 24) wydobywanie ze złożeń lub przerób:
  - a) gazu w ilości większej niż 500 000 m³ na dobę,
  - b) ropy naftowej i jej naturalnych pochodnych, w ilości większej niż 500 ton na dobę,

- c) ropy naftowej, jej naturalnych pochodnych oraz gazu na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 25) wydobywanie azbestu lub instalacje do przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest:
    - a) produktów azbestowo-cementowych w ilości gotowego produktu nie mniejszej niż 200 ton na rok,
    - b) materiałów ciernych w ilości gotowego produktu nie mniejszej niż 50 ton na rok,
    - c) innych produktów zawierających azbest w ilości nie mniejszej niż 200 ton na rok;
  - 26) instalacje do przerobu kopalin innych niż gaz ziemny, ropa naftowa oraz jej naturalne pochodne zlokalizowane na obszarach kopalni odkrywkowych lub kamieniołomów o powierzchni nie mniejszej niż 25 ha;
  - 27) wydobywanie kopalin ze złoża metodą:
    - a) odkrywkową na powierzchni obszaru górniczego nie mniejszej niż 25 ha,
    - b) podziemną o wydobywaniu kopalin nie mniejszym niż 100 000 m³ na rok;
  - 28) poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie rud pierwiastków promieniotwórczych;
  - 29) linie kolejowe wchodzące w skład transeuropejskiego systemu kolei, w rozumieniu ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2117 i 2361, z 2018 r. poz. 650, 927, 1338, 1629 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 125);
  - 30) lotniska o podstawowej długości drogi startowej nie mniejszej niż 2100 m;
  - 31) autostrady i drogi ekspresowe;
  - 32) drogi inne niż wymienione w pkt 31, o nie mniej niż czterech pasach ruchu i długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku oraz zmiana przebiegu lub rozbudowa istniejącej drogi o dwóch pasach ruchu do co najmniej czterech pasów ruchu na długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku;
  - 33) porty lub śródlądowe drogi wodne pozwalające na żeglugę statków, w rozumieniu ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2128, z 2018 r. poz. 1694 oraz z 2019 r. poz. 125), o nośności większej niż 1 350 ton;
  - 34) porty lub przystanie morskie, w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 1933), w tym infrastruktura portowa służąca do załadunku i rozładunku, połączona z lądem lub położona poza linią brzegową, przeznaczone do obsługi statków morskich, w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2018 r. poz. 2175 i 1137), o nośności większej niż 1 350 ton, z wyłączeniem przystani dla promów;

- 35) zapory lub inne urządzenia przeznaczone do zatrzymywania i stałego retencjonowania (gromadzenia) nie mniej niż 10 mln m³ nowej lub dodatkowej masy wody;
- 36) budowle piętrzące wodę o wysokości piętrzenia nie mniejszej niż 5 m;
- 37) urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych lub sztuczne systemy zasilania wód podziemnych, o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 1100 m³ na godzinę;
- 38) urządzenia do przerzutu wody w celu zwiększenia zasobów wodnych innych cieków naturalnych, kanałów, jezior oraz innych zbiorników wodnych, w ilościach nie mniejszych niż 100 mln m³ na rok;
- 39) urządzenia do przesyłu wody, jeżeli średni przepływ z wielolecia w zlewni, z której woda jest pobierana, wynosi nie mniej niż 2 mld m³ na rok oraz ilość przesyłanej wody jest większa niż 5% tego przepływu;
- 40) instalacje do oczyszczania ścieków przewidzianej do obsługi nie mniej niż 150 000 równoważnych mieszkańców, w rozumieniu art. 86 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268 oraz z 2019 r. poz. 125);
- 41) instalacje do przetwarzania, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 992, z późn. zm.²⁾), odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych;
- 42) stacje demontażu w rozumieniu ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 578 i 1479);
- 43) miejsca przetwarzania pojazdów inne niż wymienione w pkt 42 oraz miejsca przetwarzania statków wycofanych z eksploatacji;
- 44) strzępiarki złomu;
- 45) zakłady przetwarzania:
  - a) w rozumieniu art. 4 pkt 22 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1466, 1479 oraz z 2019 r. poz. 125), w których następuje demontaż obejmujący usunięcie ze zużytego sprzętu niebezpiecznych: substancji, mieszanin i części składowych,
  - b) zużytych baterii lub zużytych akumulatorów przetwarzanych w sposób, o którym mowa w art. 63 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1000, 1479, 1544, 1564 i 1592 oraz z 2019 r. poz. 60.

i akumulatorach (Dz. U. z 2019 r. poz. 521), prowadzące przetwarzanie i recykling zużytych baterii i akumulatorów stanowiących odpady niebezpieczne;

- 46) instalacje do przetwarzania, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznego przekształcania odpadów, krakingu odpadów, fizykochemicznej obróbki odpadów (proces D9 unieszkodliwiania odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach) o wydajności nie mniejszej niż 100 ton dziennie, z wyłączeniem instalacji spalających odpady będące biomasą w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji;
- 47) instalacje do przetwarzania, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, odpadów, w tym składowiska odpadów, inne niż wymienione w pkt 41 i 46, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 ton na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 ton;
- 48) obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A;
- 49) obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 ton na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 ton;
- 50) podziemne składowanie odpadów niebezpiecznych;
- 51) chów lub hodowla:
  - a) nerek w liczbie nie mniejszej niż 25 dużych jednostek przeliczeniowych (DJP),
  - b) zwierząt innych niż wymienione w lit. a w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP, przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza; współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia;
- 52) podziemne składowanie dwutlenku węgla;
- 53) instalacje do wychwytywania dwutlenku węgla w celu podziemnego składowania:
  - a) ze zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 1-52,
  - b) z instalacji niewymienionych w lit. a, których roczna wydajność wychwytywania dwutlenku węgla wynosi nie mniej niż 1,5 Mt.

2. Do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w:

- 1) ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone;
- 2) § 3 ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż spowoduje osiągnięcie progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;
- 3) § 3 ust. 1 i nieosiągających progów, o których mowa w § 3 ust. 1, o ile progi te zostały określone, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż spowoduje osiągnięcie progów określonych w ust. 1

§ 3. 1. Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć:

- 1) instalacje do wytwarzania produktów przez mieszanie, emulgowanie lub konfekcjonowanie chemicznych półproduktów lub produktów podstawowych;
- 2) instalacje do zgazowania, odgazowania lub upłynniania węgla lub łupku bitumicznego, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 16 i 23, lub instalacje do wytwarzania smarów z ropy naftowej;
- 3) instalacje do brykietowania węgla kamiennego lub brunatnego;
- 4) elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 3, o mocy cieplnej rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu, nie mniejszej niż 25 MW, a przy stosowaniu paliwa stałego – nie mniejszej niż 10 MW; przy czym przez paliwo rozumie się paliwo w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji;
- 5) elektrownie wodne;
- 6) instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 5:
  - a) lokalizowane na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614, 2244 i 2340), z wyłączeniem instalacji przeznaczonych wyłącznie do zasilania znaków drogowych i kolejowych, urządzeń sterujących lub monitorujących ruch drogowy lub kolejowy, znaków nawigacyjnych, urządzeń oświetleniowych, billboardów i tablic reklamowych,
  - b) o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m;
- 7) napowietrzne linie elektroenergetyczne, o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6;

- 8) instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 7, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:
- a) 15 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 5 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
  - b) 100 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 20 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
  - c) 500 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 40 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
  - d) 1000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 70 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
  - e) 2000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m i nie mniejszej niż 100 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
  - f) 5000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m i nie mniejszej niż 150 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
  - g) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 300 m i nie mniejszej niż 200 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny
- przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna;
- 9) instalacje do przetwarzania lub przechowywania odpadów promieniotwórczych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 8 lit. b oraz e;
- 10) instalacje do prażenia i spiekania rud żelaza inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 12;
- 11) instalacje do obróbki metali żelaznych: kuźnie, odlewnie, walcownie, ciągarnie i instalacje do nakładania powłok metalicznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 13;
- 12) instalacje do wtórnego wytopu metali nieżelaznych lub ich stopów, w tym oczyszczania, odlewania lub przetwarzania metali z odzysku, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 14;

- 13) instalacje do powierzchniowej obróbki metali lub tworzyw sztucznych z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 15;
  - 14) instalacje do powierzchniowej obróbki substancji, przedmiotów lub produktów z zastosowaniem rozpuszczalników organicznych, z wyłączeniem zmian tych instalacji polegających na wprowadzeniu do ciągu technologicznego kontenerowych urządzeń odzysku rozpuszczalników;
  - 15) instalacje do produkcji klinkieru cementowego inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 17 oraz instalacje do produkcji cementu lub wapna;
  - 16) instalacje do produkcji lub montowania pojazdów, sprzętu mechanicznego lub produkcji silników, przy czym za sprzęt mechaniczny uznaje się urządzenia inne niż pojazdy wyposażone w silnik;
  - 17) instalacje do budowy lub naprawy statków powietrznych;
  - 18) instalacje do produkcji sprzętu kolejowego;
  - 19) instalacje do wyłaczania eksplozyjnego;
  - 20) instalacje do produkcji mas bitumicznych;
  - 21) instalacje do wytapiania substancji mineralnych;
  - 22) instalacje do produkcji włókien mineralnych;
  - 23) instalacje do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 ton na rok;
  - 24) instalacje do produkcji szkła, w tym włókna szklanego;
  - 25) instalacje do czyszczenia, odtłuszczenia lub procesów wykończeniowych włókien lub materiałów włókienniczych;
  - 26) instalacje do garbowania lub uszlachetniania skór;
  - 27) instalacje do wytwarzania papieru lub tektury, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 19;
  - 28) instalacje do przetwarzania celulozy;
  - 29) instalacje do wytwarzania produktów na bazie elastomerów;
  - 30) instalacje do przesyłu:
    - a) ropy naftowej,
    - b) produktów naftowych,
    - c) substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi,
- inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 20;

- 31) instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 20 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków; przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 32) instalacje do przesyłu pary wodnej lub ciepłej wody, z wyłączeniem osiedlowych sieci ciepłowniczych i przyłączy do budynków;
- 33) instalacje do wychwytywania dwutlenku węgla w celu podziemnego składowania, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 53;
- 34) instalacje do dystrybucji:
  - a) ropy naftowej,
  - b) produktów naftowych,
  - c) substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi,– z wyłączeniem stacji paliw gazu płynnego lub sprężonego;
- 35) instalacje do podziemnego magazynowania:
  - a) ropy naftowej,
  - b) produktów naftowych,
  - c) substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi,
  - d) gazów łatwopalnych,
  - e) kopalnych surowców energetycznych, ,– inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 20 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³;
- 36) podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji;
- 37) instalacje do naziemnego magazynowania:
  - a) ropy naftowej,
  - b) produktów naftowych,

- c) substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi,
- d) gazów łatwopalnych,
- e) kopalnych surowców energetycznych, ,
  - inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 10 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³, a także niezwiązanych z dystrybucją instalacji do magazynowania stałych surowców energetycznych;
- 38) instalacje do przetwarzania produktów zawierających azbest inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 25;
- 39) instalacje do przerobu kopalin inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 26;
- 40) wydobywanie kopalin ze złoża metodą odkrywkową inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. a:
  - a) bez względu na powierzchnię obszaru górniczego:
    - jeżeli dotyczy torfu lub kredy jeziornej,
    - na obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, a jeżeli została sporządzona mapa zagrożenia powodziowego, na obszarach, o których mowa w art. 169 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,
    - na terenie gruntów leśnych lub w odległości nie większej niż 100 m od nich,
    - na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
    - w odległości nie większej niż 250 m od terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.³⁾),
    - jeżeli działalność będzie prowadzona z użyciem materiałów wybuchowych,

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1564, 1590, 1592, 1648 i 1722.

- jeżeli w odległości nie większej niż 0,5 km od miejsca planowanego wydobywania kopalin metodą odkrywkową znajduje się inny obszar górniczy ustanowiony dla wydobywania kopalin metodą odkrywkową,
  - b) z obszaru górniczego o powierzchni większej niż 2 ha lub o wydobyciu większym niż 20 000 m³ na rok, inne niż wymienione w lit. a;
- 41) wydobywanie kopalin ze złoża:
- a) metodą podziemną inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. b lub metodą otworów wiertniczych inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 24,
  - b) na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 24 lub ze śródlądowych wód powierzchniowych;
- 42) wydobywanie kruszyw w celach gospodarczych ze śródlądowych wód powierzchniowych oraz z obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, inne niż wymienione w pkt 40 i 41;
- 43) wiercenia wykonywane w celu:
- a) składowania odpadów promieniotwórczych,
  - b) zaopatrzenia w wodę, z wyłączeniem wykonywania ujęć wód podziemnych o głębokości mniejszej niż 100 m;
- 44) poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin:
- a) na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) prowadzone metodą podziemną,
  - c) wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000 m:
    - w strefach ochrony ujęć wody,
    - na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych,
    - na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 i 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,
    - jeżeli dotyczy złóż gazu łupkowego,
  - d) wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 5000 m w przypadkach innych niż wymienione w lit. c;
- 45) poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla:
- a) na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej,

- b) wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 100 m,
  - c) połączone z pilotażowym podziemnym zatłaczaniem dwutlenku węgla;
- 46) pozyskiwanie gruntu na skutek trwałego odkładu na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 47) instalacje do produkcji paliw z produktów roślinnych, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.⁴⁾), o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej;
- 48) stocznie produkcyjne lub remontowe;
- 49) obszary narciarskie związane z budową kolei linowych lub tras narciarskich, na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy, o powierzchni nie mniejszej niż:
- a) 5 ha,
  - b) 2,5 ha planowane do realizacji w odległości mniejszej niż 500 m od istniejących obszarów narciarskich,
    - przy czym przez obszar narciarski rozumie się teren zajęty lub przekształcony na potrzeby realizacji i funkcjonowania tras zjazdowych, kolei linowych oraz infrastruktury im towarzyszącej;
- 50) obszary narciarskie związane z budową kolei linowych lub tras narciarskich, na obszarach innych niż wymienione w pkt 49, o powierzchni nie mniejszej niż:
- a) 10 ha,
  - b) 5 ha planowane do realizacji w odległości mniejszej niż 500 m od istniejących obszarów narciarskich,
    - przy czym przez obszar narciarski rozumie się teren zajęty lub przekształcony na potrzeby realizacji i funkcjonowania tras zjazdowych, kolei linowych oraz infrastruktury im towarzyszącej;
- 51) tory bobslejowe, skocznie narciarskie wraz z towarzyszącą im infrastrukturą;

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 42 i 60.

- 52) ośrodki wypoczynkowe lub hotele, zlokalizowane poza terenami mieszkaniowymi, terenami przemysłowymi, innymi terenami zabudowanymi i zurbanizowanymi terenami niezabudowanymi, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2016 r. poz. 1034, z późn. zm.⁵⁾), wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:
- a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
  - b) 2 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a
– przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia, w tym tymczasowo, w celu realizacji przedsięwzięcia;
- 53) stałe pola kempingowe lub karawaningowe:
- a) na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
  - b) o powierzchni zagospodarowania nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a;
- 54) zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:
- a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
  - b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a,
– przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia, w tym tymczasowo, w celu realizacji przedsięwzięcia;
- 55) zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą:

---

⁵⁾ Zmiana tekstu jednolitego wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz. U. z 2017 r. poz. 1990.

- a) objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:
    - 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,
    - 4 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,
  - b) nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:
    - 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,
    - 2 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,
    - przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia, w tym tymczasowo, w celu realizacji przedsięwzięcia;
- 56) centra handlowe wraz z towarzyszącą im infrastrukturą o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż:
- a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,
  - b) 2 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a,
    - przy czym przez powierzchnię użytkową rozumie się sumę powierzchni zabudowy i powierzchni zajętej przez pozostałe kondygnacje nadziemne i podziemne mierzone po obrysie zewnętrznym rzutu poziomego obiektu budowlanego;
- 57) zabudowa usługowa inna niż wymieniona w pkt 56, w szczególności szpitale, placówki edukacyjne, kina, teatry, obiekty sportowe, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą:
- a) objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:
    - 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

- lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
- 4 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,
- b) nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:
- 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
  - 2 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,
  - przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia, w tym tymczasowo, w celu realizacji przedsięwzięcia;
- 58) garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54–57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż:
- a) 0,2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
  - b) 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a,
  - przy czym przez powierzchnię użytkową rozumie się sumę powierzchni zabudowy i powierzchni zajętej przez pozostałe kondygnacje nadziemne i podziemne mierzone po obrysie zewnętrznym rzutu poziomego obiektu budowlanego;
- 59) parki rozrywki rozumiane jako obiekty przeznaczone do prowadzenia działalności gospodarczej związanej z rozrywką lub rekreacją, pola golfowe, stadiony i tory wyścigowe w rozumieniu ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 194, z późn. zm.), wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, inne niż wymienione w pkt 57;
- 60) linie kolejowe i urządzenia do przeładunku w transporcie intermodalnym, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 29, oraz mosty, wiadukty lub tunele liniowe w ciągu dróg kolejowych, a ponadto bocznice z co najmniej jednym torem kolejowym o długości użytecznej powyżej 1 km;

- 61) lotniska inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 30 lub lądowiska, z wyłączeniem lądowisk przeznaczonych wyłącznie dla śmigłowców ratunkowych;
- 62) drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 63) linie tramwajowe, koleje linowe o przeznaczeniu innym niż wymieniony w pkt 49 i 50, kolej podziemna, w tym metro lub linie szczególnego charakteru, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, używane głównie do przewozu pasażerów;
- 64) porty lub śródlądowe drogi wodne, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 33;
- 65) przystanie śródlądowe:
  - a) dla nie mniej niż 10 statków, w tym statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, o których mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej,
  - b) wykorzystujące linię brzegową na długości większej niż 20 m;
- 66) porty lub przystanie morskie, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 34;
- 67) budowle przeciwpowodziowe, z wyłączeniem przebudowy wałów przeciwpowodziowych polegającej na doszczelnieniu korpusu wałów i ich podłoża, w celu ograniczenia możliwości ich rozmycia i przerwania w czasie przechodzenia wód powodziowych, a także regulacja wód;
- 68) kanalizacja wód rozumiana jako zagospodarowanie wód umożliwiające ich wykorzystanie do celów żeglugowych;
- 69) budowle piętrzące wodę inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 35 i 36:
  - a) na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, z wyłączeniem budowli piętrzących wodę na wysokość mniejszą niż 1 m realizowanych na podstawie planu ochrony, planu zadań ochronnych lub zadań ochronnych ustanowionych dla danej formy ochrony przyrody,
  - b) jeżeli piętrzenie dotyczy cieków naturalnych, na których nie istnieją budowle piętrzące wodę,

- c) jeżeli w promieniu mniejszym niż 5 km na tym samym cieku lub cieku z nim połączonym znajduje się inna budowla piętrząca wodę,
  - d) na wysokość nie mniejszą niż 1 m;
- 70) kanały w rozumieniu art. 16 pkt 21 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
  - 71) rurociągi wodociągowe magistralne do przesyłania wody oraz przewody wodociągowe magistralne doprowadzające wodę od stacji uzdatniania do przewodów wodociągowych rozdzielczych, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową;
  - 72) przedsięwzięcia ochrony brzegów morskich oraz zabezpieczające przed wpływami morza, a także inne przedsięwzięcia powodujące zmianę strefy brzegowej, w tym wały, mola, pirsy, z wyłączeniem ich konserwacji lub odbudowy;
  - 73) urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych lub sztuczne systemy zasilania wód podziemnych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 37, o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 10 m³ na godzinę;
  - 74) urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych z tej samej warstwy wodonośnej, o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 1 m³ na godzinę, inne niż wymienione w pkt 73, jeżeli w odległości mniejszej niż 500 m znajduje się inne urządzenie lub zespół urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 1 m³ na godzinę, z wyłączeniem zwykłego korzystania z wód;
  - 75) urządzenia do przerzutu wody w celu zwiększania zasobów wodnych innych cieków naturalnych, kanałów, jezior oraz innych zbiorników wodnych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 38;
  - 76) grzebowiska zwłok zwierzęcych;
  - 77) tory wyścigowe lub próbne dla pojazdów mechanicznych;
  - 78) stanowiska testowania silników, turbin lub reaktorów;
  - 79) instalacje do oczyszczania ścieków inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 40, przewidziane do obsługi nie mniej niż 400 równoważnych mieszkańców w rozumieniu art. 86 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
  - 80) instalacje do oczyszczania ścieków przemysłowych z wyłączeniem instalacji, które nie powodują wprowadzania do wód lub urządzeń ścieków zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska wydanym na podstawie art. 99 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

- 81) sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż 1 km, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową, sieci kanalizacji deszczowej zlokalizowanych w pasie drogowym i obszarze kolejowym oraz przyłączy do budynków;
- 82) instalacje związane z przetwarzaniem odpadów, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów;
- 83) punkty do zbierania, w tym przeładunku:
  - a) złomu,
  - b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów, z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych;
- 84) wydobywanie odpadów ze zwałowiska odpadów, składowiska odpadów lub obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych oraz rekultywacja zwałowiska odpadów;
- 85) wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych, w tym wypełnianie wyrobisk, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 30 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 86) obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 48 i 49;
- 87) unieszkodliwianie lub odzysk materiałów wybuchowych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41;
- 88) instalacje związane z unieszkodliwianiem zasolonych wód kopalnianych;
- 89) scalanie gruntów, w których obszar użytków rolnych jest większy niż:
  - a) 10 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
  - b) 100 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a;

- 90) zmiana lasu lub innego gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, pokrytego roślinnością leśną – drzewami i krzewami oraz runem leśnym – lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu:
- a) jeżeli dotyczy lasów łęgowych, olsów lub lasów na siedliskach bagiennych,
  - b) jeżeli dotyczy enklaw pośród użytków rolnych lub nieużytków,
  - c) na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
  - d) w granicach administracyjnych miast,
  - e) o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha, inne niż wymienione w lit. a-d;
- 91) gospodarowanie wodą w rolnictwie polegające na:
- a) melioracji łąk, pastwisk lub nieużytków,
  - b) melioracji terenów znajdujących się na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy, innej niż wymieniona w lit. a,
  - c) melioracji na obszarze nie mniejszym niż 2 ha, innej niż wymieniona w lit. a oraz b, jeżeli:
    - w odległości nie większej niż 1 km od granicy projektowanego obszaru meliorowanego w ciągu ostatnich 5 lat zmeliorowano obszar o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha oraz
    - łączna powierzchnia projektowanego obszaru meliorowanego oraz obszaru zmeliorowanego w ciągu ostatnich 5 lat wyniesie nie mniej niż 5 ha,
  - d) melioracji na obszarze nie mniejszym niż 5 ha, innej niż wymieniona w lit. a–c,
  - e) realizacji zbiorników wodnych lub stawów, o powierzchni nie mniejszej niż 0,5 ha na terenach gruntów innych niż orne znajdujących się na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
  - f) realizacji stawów o głębokości nie mniejszej niż 3 m, innej niż wymieniona w lit. e;
- 92) zalesienia:

- a) pastwisk lub łąk, na obszarach bezpośredniego lub potencjalnego zagrożenia powodzią,
  - b) nieużytków na glebach bagiennych,
  - c) nieużytków lub innych niż orne użytków rolnych, znajdujących się na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy;
- 93) zalesienia o powierzchni powyżej 20 ha inne niż wymienione w pkt 92;
- 94) instalacje do produkcji i przetwórstwa tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych;
- 95) instalacje do przetwórstwa owoców, warzyw, ryb lub produktów pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem tłuszczów zwierzęcych, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 ton na rok;
- 96) instalacje do produkcji mleka lub wyrobów mleczarskich, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 ton na rok;
- 97) instalacje do produkcji wyrobów cukierniczych lub syropów, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 ton na rok;
- 98) instalacje do uboju zwierząt;
- 99) instalacje do pozyskiwania skrobi;
- 100) instalacje do produkcji tranu lub mączki rybnej;
- 101) instalacje do pakowania i puszkowania produktów roślinnych lub zwierzęcych, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 ton na rok;
- 102) browary o wydajności nie mniejszej niż 50 000 hl na rok lub słodownie o wydajności nie mniejszej niż 50 000 ton na rok;
- 103) cukrownie;
- 104) gorzelnie o wydajności nie mniejszej niż 100 hl na rok;
- 105) chów lub hodowla norek inna niż wymieniona w § 2 ust. 1 pkt 51 lit. a:
- a) w liczbie nie mniejszej niż 1,25 DJP, jeżeli działalność ta prowadzona będzie w odległości mniejszej niż 300 m od zrealizowanego, realizowanego lub planowanego przedsięwzięcia chowu lub hodowli norek w liczbie nie mniejszej niż 1,25 DJP; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 71 ust. 1 lub 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego

ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy, lub podjęto uchwałę o której mowa w art. 72 ust. 1b tej ustawy,

- b) w liczbie nie mniejszej niż 2,5 DJP, jeżeli działalność ta prowadzona będzie:
- w odległości mniejszej niż 300 m od następujących terenów lub gruntów w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków, nie uwzględniając nieruchomości gospodarstwa, na terenie którego chów lub hodowla będą prowadzone:
    - mieszkaniowych,
    - rolnych zabudowanych zajętych pod budynki mieszkalne,
    - innych zabudowanych z wyłączeniem cmentarzy i grzebowisk dla zwierząt,
    - zurbanizowanych niezabudowanych,
    - rekreacyjno-wypoczynkowych z wyłączeniem kurhanów, pomników przyrody oraz terenów zieleni nieurządzonej niezaliczonej do lasów oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych,
  - na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,
- c) w liczbie nie mniejszej niż 10 DJP na obszarach innych niż wymienione w lit. b;

106) chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b:

- a) w liczbie nie mniejszej niż 20 DJP, jeżeli działalność ta prowadzona będzie w odległości mniejszej niż 300 m od zrealizowanego, realizowanego lub planowanego przedsięwzięcia chowu lub hodowli zwierząt innych niż norki, w liczbie nie mniejszej niż 20 DJP; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 71 ust. 1 lub 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy,

- b) w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP, jeżeli działalność ta prowadzona będzie:
- w odległości mniejszej niż 300 m od następujących terenów lub gruntów w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków, nie uwzględniając nieruchomości gospodarstwa, na którego terenie chów lub hodowla będą prowadzone:
    - mieszkaniowych,
    - rolnych zabudowanych zajętych pod budynki mieszkalne,
    - innych zabudowanych z wyłączeniem cmentarzy i grzebowisk dla zwierząt,
    - zurbanizowanych niezabudowanych,
    - rekreacyjno-wypoczynkowych z wyłączeniem kurhanów, pomników przyrody oraz terenów zieleni nieurządzonej niezaliczonej do lasów oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych,
  - na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy;
- c) w liczbie nie mniejszej niż 60 DJP na obszarach innych niż wymienione w lit. b;
- 107) chów lub hodowla obcych rodzimej faunie zwierząt, innych niż gospodarskie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132), w liczbie nie mniejszej niż 4 matki lub 20 sztuk, z wyjątkiem ryb oraz skorupiaków;
- 108) chów lub hodowla ryb w stawach typu:
- a) karpiego, jeżeli produkcja ryb będzie większa niż 4 tony z 1 ha powierzchni użytkowej stawu,
  - b) pstrągowego, jeżeli produkcja ryb będzie większa niż 1 tona przy poborze 1 l wody na sekundę w miejscu ujęcia wody;
- 109) chów i hodowla ryb na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 110) przedsięwzięcia wymienione w § 2 ust. 1 realizowane wyłącznie lub głównie w celu opracowania lub wypróbowania nowych metod lub nowych produktów, które będą eksploatowane w okresie nie dłuższym niż dwa lata.

2. Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia:

- 1) polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1;
- 2) polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone; w przypadku gdy jest to druga lub kolejna rozbudowa, przebudowa lub montaż, sumowaniu podlegają parametry tej rozbudowy, przebudowy lub montażu z poprzednimi rozbudowami, przebudowami lub montażami, o ile nie zostały one objęte decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 3) nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy, lub podjęto uchwałę, o której mowa w art. 72 ust. 1b tej ustawy.

3. Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się także przedsięwzięcia niezwiązane z przebudową, rozbudową lub montażem realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia, powodujące potrzebę zmiany uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; przepis stosuje się, o ile ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie wyłącza konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o ile potrzeba zmian w zrealizowanym przedsięwzięciu nie jest skutkiem następstw wynikających z konieczności dostosowania się do wymagań stawianych

przepisami prawa lub ustaleń zawartych w analizie porealizacyjnej, przeglądzie ekologicznym lub podsumowaniu wyników monitoringu oddziaływania na środowisko zrealizowanego przedsięwzięcia.

§ 4. Do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wszczęto i niezakończono przynajmniej jedno z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1–1b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Załącznik do rozporządzenia Rady
Ministrów z dnia .....

**WSPÓLCZYNNIKI PRZELICZENIOWE SZTUK ZWIERZĄT
NA DUŻE JEDNOSTKI PRZELICZENIOWE INWENTARZA (DJP)**

Lp.	Rodzaj zwierząt	Współczynnik przeliczania sztuk rzeczywistych na DJP
1	2	3
1	Ogiery, klacze, wałachy	1,2
2	Małe konie: huculy, koniki polskie, kuce	0,6
3	Żrebaki powyżej 2 lat	1
4	Żrebaki od 1 roku do 2 lat	0,8
5	Żrebaki od 1/2 do 1 roku	0,5
6	Żrebięta do 1/2 roku	0,3
7	Buhaje	1,4
8	Krowy	1
9	Jałówki cielne	1
10	Jałówki powyżej 1 roku	0,8
11	Jałówki od 1/2 do 1 roku	0,3
12	Cielęta do 1/2 roku	0,15
13	Kozy	0,15
14	Jelenie	0,29
15	Daniele	0,12
16	Knury	0,4
17	Maciory	0,35
18	Warehlaki od 2 do 4 miesięcy	0,07
19	Prosięta do 2 miesięcy	0,02
20	Tuczniki	0,14
21	Tryki powyżej 1 i 1/2 roku	0,12
22	Owce powyżej 1 i 1/2 roku	0,1
23	Jagnięta do 3 i 1/2 miesiąca	0,05
24	Jarlaki tryczki	0,08

25	Jarłaki maciory	0,1
26	Lisy, jenoty	0,025
27	Norki, tchórze	0,0025
28	Nutrie	0,007
29	Szynszyle	0,001
30	Kury, kaczki	0,004
31	Gęsi	0,008
32	Indyki	0,024
33	Strusie	0,2
34	Perlice	0,003
35	Przepiórki	0,0003
36	Gołębie	0,002
37	Psy	0,05
38	Króliki	0,007
39	Inne zwierzęta o łącznej masie 500 kg, z wyłączeniem ryb	1*)

*) Ze wskazanej wartości należy również korzystać, ustalając DJP dla piskląt drobiu.

Generalny Dyrektor
Ochrony Środowiska

Andrzej Szwecka-Kewandowski

Dyrektor Departamentu
Oceny Oddziaływania na Środowisko

dr Łukasz Młynarkiewicz

Dyrektor Biura Prawnego

Krzysztof Halliweicz

UZASADNIENIE

I. Część ogólna – wyjaśnienie potrzeby i celu wydania rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko procedowany jest w związku z art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 9 października 2015 r. *o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2015 r. poz. 1936), tj. wobec pośredniej zmiany upoważnienia ustawowego – art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, ze zm.) – dalej ustawa ooś.

Projekt rozporządzenia ma na celu przede wszystkim:

- wypełnienie ustawowej delegacji do jego wydania, zawartej w art. 60 ustawy ooś, który stanowi, że Rada Ministrów, uwzględniając możliwe oddziaływanie na środowisko przedsięwzięć oraz uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko oraz przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko,
- wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 31 maja 2018 r. w sprawie C-526/16 Komisji Europejskiej przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej – wiercenia w celu poszukiwania lub rozpoznawania złóż gazu łupkowego,
- wprowadzenie zmian mających na celu zapewnienie pełnej transpozycji prawa wspólnotowego, także w przypadku przepisów, co do których Komisja Europejska nie zgłosiła dotąd żadnych zarzutów, jednak istnieje obawa, że może się tak stać w przyszłości,
- modyfikację dotychczasowej transpozycji przepisów załącznika I i II dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U.UE.L.2012.26.1 ze zm.) – dalej Dyrektywa 2011/92/UE,
- doprecyzowanie definicji przedsięwzięć zawartych w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71) – dalej rozporządzenie ooś,
- dostosowanie brzmienia przepisów do obecnych uwarunkowań prawnych,
- zaostrenie kryteriów determinujących o kwalifikacji chowu lub hodowli norek do grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
- zmianę progów i kryteriów kwalifikacji w odniesieniu do: obszarów narciarskich, instalacji do oczyszczania ścieków, chowu i hodowli zwierząt innych niż norki, poszukiwania lub rozpoznawania złóż gazu łupkowego, browarni, słodowni, gorzelni,
- rozszerzenie grupy przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko o inwestycje związane z gospodarką odpadami.

W § 2 projektu rozporządzenia przedstawiono katalog przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, które obligatoryjnie wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś. Znalazły się tu przedsięwzięcia wymienione w załączniku I Dyrektywy 2011/92/UE.

Z kolei w § 3 projektu rozporządzenia zawarto listę przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które fakultatywnie wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Przepisy te stanowią transpozycję załącznika II Dyrektywy 2011/92/UE.

Przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko zostały ujęte – odpowiednio – w § 2 ust. 2 i w § 3 ust. 2 i 3 projektu rozporządzenia.

W związku z modyfikacją katalogu przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w celu pełniejszego umiejscowienia zmienionych przepisów w świetle innych norm postępowania, w § 4 zamieszczono stosowny przepis przejściowy.

W § 5 uregulowano termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.

Załącznik do rozporządzenia określa natomiast współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na duże jednostki przeliczeniowe inwentarza.

Planowane przedsięwzięcia wymienione w obu grupach, bez względu na konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko bądź braku takiej potrzeby, wymagają, w myśl art. 71 ust. 2 ustawy ooś, uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Obecnie rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko określa rozporządzenie ooś, które w świetle art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 9 października 2015 r. *o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* zachowuje moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 60 ustawy ooś.

Projekt rozporządzenia zmierza do korekty obecnego katalogu przedsięwzięć oraz pełnej harmonizacji załączników. Merytoryczną podstawę przedmiotowego projektu stanowią przepisy rozporządzenia ooś, w stosunku do którego wprowadzono zmiany niezbędne dla dalszego doprecyzowania w polskim prawie treści załączników I i II Dyrektywy 2011/92/UE. Ponadto w projekcie rozporządzenia uporządkowano oznaczenie jednostek redakcyjnych przepisów oraz dokonano aktualizacji aktów prawnych, do których odwołuje się rozporządzenie.

Wprowadzenie regulacji mających na celu uszczelnienie systemu ocen oddziaływania na środowisko wynika z wieloletnich doświadczeń w stosowaniu dotychczasowych unormowań prawnych, które pozwoliły na dokonanie miarodajnej identyfikacji obszarów lub zamierzeń realizacyjnych pominiętych w dotychczasowym katalogu przedsięwzięć. Opisane – w pkt 7-9, 30-32, 36-38 części szczegółowej – regulacje normatywne mają na celu wzmocnienie kontroli państwa nad realizacją przedsięwzięć, które mogą powodować negatywne oddziaływanie na zróżnicowane komponenty środowiska. Identyfikacja tych kwestii problemowych wynika ze stałej weryfikacji opinii społecznej, ponieważ działalność podejmowana przez inwestorów często powoduje naruszenie podstawowych zasad ochrony środowiska. Powyższe jest niezbędne ze względu na: zapewnienie stabilności i wysokiego stopnia zabezpieczenia obszarowych form ochrony przyrody, łagodzenia i wypracowywania kompromisowych rozwiązań konfliktów społecznych, prowadzenia procesu inwestycyjnego z poszanowaniem zasady zrównoważonego rozwoju, budowy i rozwoju komplementarnego i spójnego systemu normatywnego dla realizacji przedsięwzięć i działań infrastrukturalnych. Zakłada się, że projektowane regulacje uszczelnia

system prawny w zakresie ocen oddziaływania na środowisko, a także usuną dotychczasowe wątpliwości interpretacyjne, które zgłaszały zarówno organy ochrony środowiska, jak i podmioty planujące realizację inwestycji.

Zaproponowane w projekcie rozporządzenia zmiany z zakresu dostosowania przepisów do postanowień Dyrektywy 2011/92/UE sporządzono w oparciu o analizę prawodawstwa UE oraz doświadczenie organów wydających decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach. Dotychczas funkcjonujące regulacje – w przypadkach wskazanych w pkt 1, 2, 5, 10-15, 17, 21 i 34 części szczegółowej – były znacznie bardziej restrykcyjne od wymogów ustanowionych Dyrektywą 2011/92/UE. Mając na względzie cel tej dyrektywy, który zakłada przede wszystkim objęcie nadzorem prawnym ściśle skonkretyzowanych (pod względem stopnia negatywnego wpływu na środowisko) przedsięwzięć z różnych sektorów gospodarki, brak jest uzasadnienia do prowadzenia ww. oceny względem działań, których wpływ nie jest znaczący lub nie występuje wcale. Powyższe znajduje potwierdzenie w praktyce organów ochrony środowiska, bowiem prowadzone dotychczas postępowania administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dowodzą, że w przypadku niektórych przedsięwzięć znacząco negatywny wpływ na środowisko nie występuje. Intencją projektodawcy jest redukcja obciążeń i usunięcie nadregulacji, które nie znajdują uzasadnienia w kontekście celów stawianych w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, a które w związku z wymogiem uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach utrudniają proces inwestycyjny, wydłużając przez to czas uzyskiwania niezbędnych pozwoleń. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowi także znaczne obciążenie ekonomiczne dla podmiotów planujących realizację inwestycji. Dzieje się tak, ponieważ ocena oddziaływania na środowisko jest procesem wysoce złożonym i skomplikowanym. W ramach tego procesu konieczne jest przeanalizowanie szerokiego spektrum oddziaływań planowanych inwestycji, a czasem także pogodzenie sprzecznych interesów licznych stron postępowania. Na przewlekłość procedury oceny oddziaływania na środowisko mają również wpływ szerokie uprawnienia uczestników postępowania (społeczeństwa, stron i podmiotów działających na prawach stron, np. organizacji ekologicznych). Uprawnienia te są często nadużywane i nie zawsze są właściwie wykorzystywane, gdyż zamiast prowadzić do zapewnienia skutecznego, efektywnego przeprowadzenia oceny i minimalizacji negatywnych oddziaływań planowanych inwestycji, służą partykularnym interesom uczestników postępowań i nieuzasadnionemu pod względem merytorycznym blokowaniu wielu inwestycji. Również z punktu widzenia organów ochrony środowiska nadmiernie obciążonych postępowaniami dla inwestycji należących do różnorodnych branż gospodarki narodowej konieczna jest redukcja nieuzasadnionych obciążeń w celu skupienia się nad kontrolą i nadzorem procesu inwestycyjnego przedsięwzięć, które faktycznie mogą znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko. Proponowana zmiana legislacyjna pozostaje bez wpływu na zasadę „zanieczyszczający płaci”, zgodnie z którą ten, kto powoduje zanieczyszczenie środowiska, każdorazowo ponosi koszty zapobiegania temu zanieczyszczeniu, a także na zasadę zapobiegania i zasadę przezorności. To podstawowe zasady, które wynikają z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, ze zm.). Zakłada się, że liberalizacja przepisów rozporządzenia nie obejmie dużych inwestycji przemysłowych, których realizacja, niezależnie od ich typu i pozostałych parametrów, będzie nadal podlegać obowiązkowi uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, bowiem rozporządzenie swym zakresem obejmuje również zabudowę wielkopowierzchniową.

Liczne wątpliwości interpretacyjne m.in. organów ochrony środowiska lub problemy w zakresie praktycznego stosowania rozporządzenia oś spowodowały konieczność

uwzględnienia w projektowanych zmianach modyfikacji polegających na doprecyzowaniu przepisów. Zaproponowane zmiany polegają na uszczegółowieniu wymagań, progów lub kryteriów w stosunku do planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Tym samym, nie wpłyną one na istotę systemu ocen oddziaływania na środowisko poszczególnych kategorii przedsięwzięć. Należy również wskazać, że część z tych zmian legislacyjnych ma charakter wyłącznie porządkujący lub redakcyjny.

II. Część szczegółowa – przedstawienie istniejącego stanu rzeczy w dziedzinie, która ma być unormowana oraz wykazanie różnic między dotychczasowym, a projektowanym stanem prawnym.

Wprowadzone w projekcie rozporządzenia zmiany dotyczą następujących przedsięwzięć:

§ 2 projektu rozporządzenia, przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:

1) § 2 ust. 1 pkt 6 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia ooś) – usunięcie fragmentu wyszczególniającego stacje elektroenergetyczne, bowiem nie powodują one znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz nie zostały one objęte postanowieniami Dyrektywy 2011/92/UE. Nie ma więc merytorycznego uzasadnienia dla utrzymania obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tego rodzaju inwestycji. W efekcie w trakcie procesu inwestycyjnego zmierzającego zarówno do budowy jak i przebudowy lub rozbudowy tych obiektów nie będzie zachodziła potrzeba uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co bezpośrednio skutkować będzie zmniejszeniem obciążeń podmiotów planujących realizację inwestycji w tym obszarze.

2) § 2 ust. 1 pkt 22 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 2 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia ooś) – wyłączenie z grupy przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko urządzeń do przeładunku ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin. Nakładanie na podmioty planujące eksploatację urządzeń do przeładunku, obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z obligatoryjną oceną oddziaływania na środowisko nie znajduje umocowania w prawodawstwie UE, bowiem pkt 21 załącznika I Dyrektywy 2011/92/UE odnosi się jedynie do urządzeń do składowania ropy naftowej, produktów petrochemicznych lub chemikaliów o pojemności co najmniej 200 000 ton. Projektowana zmiana, za sprawą braku obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przyczyni się do usprawnienia procesu pozyskania niezbędnych zezwoleń. Dodatkowe zmiany redakcyjne w przepisie mają na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych związanych z odesłaniem do ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, w zakresie instalacji do magazynowania substancji lub mieszanin.

3) § 2 ust. 1 pkt 20, 24, 33, 34 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 2 ust. 1 pkt 21, 24, 33 i 34 rozporządzenia ooś) – wprowadzenie zmian redakcyjnych zapewniających jednolite stosowanie prawa. Modyfikacje nie dotyczą kwestii merytorycznych.

4) § 2 ust. 1 pkt 41 i 46 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 2 ust. 1 pkt 41 i 46 rozporządzenia ooś) – zastosowano nomenklaturę zgodną z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, tj. sformułowanie: *instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania* zastąpiono terminem: *instalacje do przetwarzania, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy o odpadach*.

5) § 2 ust. 1 pkt 40 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 2 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia ooś) – dostosowanie progu wskazanego w § 2 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia ooś określonego aktualnie na poziom nie mniejszy niż 100 000 RLM, do poziomu ustanowionego w Dyrektywie 2011/92/UE wynoszącego 150 000 RLM. Przyjęcie tego rozwiązania spowoduje, że instalacje do oczyszczania ścieków przewidziane do obsługi nie mniej niż 100 000 i nie więcej niż 150 000 równoważnych mieszkańców, będące obecnie przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, stanowiąc będą przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach będzie nadal wymagana, natomiast zmianie ulegnie tryb prowadzonego postępowania.

6) § 2 ust. 1 pkt 45 lit. a projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 2 ust. 1 pkt 45 lit. a rozporządzenia ooś) – dostosowanie brzmienia obowiązującego przepisu do stanu prawnego obowiązującego od dnia 1 stycznia 2016 r. poprzez wskazanie, iż przepis dotyczy zakładów przetwarzania zdefiniowanych w art. 4 pkt 22 ustawy z dnia 10 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1466, z późn. zm.), w których następować będzie demontaż obejmujący usunięcie ze zużytego sprzętu niebezpiecznych: substancji, mieszanin i części składowych.

7) § 2 ust. 1 pkt 47 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia obowiązującego) – zmiana polegająca na ujęciu w grupie przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, oprócz składowisk odpadów innych niż niebezpieczne, również innych instalacji do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów spełniających wskazane w przepisie kryteria ilościowe, czyli mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 ton na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 ton. Rozszerzenie katalogu przedsięwzięć wynika z problemów związanych z prawidłową realizacją i funkcjonowaniem obiektów z zakresu gospodarki odpadami o dużej skali, które w obecnych uwarunkowaniach prawnych nie wymagają obowiązkowej oceny oddziaływania na środowisko. W efekcie obowiązkowym elementem postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji spełniających ww. progi i kryteria będzie ocena oddziaływania na środowisko. Ponadto zastosowano nomenklaturę zgodną z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 992, z późn. zm.), tj. sformułowanie: *instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania* zastąpiono terminem: *instalacje do przetwarzania, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy o odpadach*.

8) § 2 ust. 1 pkt 51 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia ooś) – zmiana polegająca na zmniejszeniu wartości dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP) z wartości 210 DJP (84 000 szt.) do 25 DJP (10 000 szt.), w celu zaostrenia kryterium determinującego o kwalifikacji chowu lub hodowli nerek do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Zmiana regulacji wynika m.in. z analizy materiałów Najwyższej Izby Kontroli pt. „Informacja o wynikach kontroli: Nadzór nad funkcjonowaniem ferm zwierząt” oraz „Informacja o wynikach kontroli sprawowania nadzoru przez inspekcje państwowe nad funkcjonowaniem ferm zwierząt futerkowych w województwie wielkopolskim”, w których wykazano na niewystarczający sposób zapewnienia nadzoru organów ochrony środowiska i inspekcji sanitarnej nad intensywnie rozwijającym się w Polsce sektorem chowu i hodowli nerek zwiększającym obciążenie dla środowiska. Przyjęcie tego rozwiązania spowoduje, że chów i hodowla nerek w liczbie 10 000 sztuk, która w aktualnym stanie prawnym nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, sklasyfikowana zostanie jako przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. W odniesieniu do pozostałych gatunków zwierząt nie ulega zmianie kryterium ilościowe DJP na podstawie, którego dokonywana będzie kwalifikacja

do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

9) § 2 ust. 2 pkt 3 projektu rozporządzenia – wprowadzenie normy, która stanowić będzie podstawę prawną do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla rozbudowy, przebudowy lub montażu istniejących przedsięwzięć podprogowych, obecnie nieosiągających kryteriów ilościowych określonych w § 3 ust. 1, która doprowadzi do osiągnięcia progów określonych w § 2 ust. 1. W obowiązującym porządku prawnym brak jest przepisu pozwalającego jednoznacznie zakwalifikować tego rodzaju przedsięwzięcia, co przekłada się na trudności w interpretowaniu przepisów rozporządzenia ooś w tym zakresie.

§ 3 projektu rozporządzenia, przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko:

10) § 3 ust. 1 pkt 7 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia ooś) – usunięcie fragmentu wyszczególniającego stacje elektroenergetyczne, bowiem nie powodują one znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz nie zostały one objęte postanowieniami Dyrektywy 2011/92/UE. Przyjęcie tego rozwiązania spowoduje, że przy budowie, przebudowie lub rozbudowie nie będzie zachodziła potrzeba uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

11) usunięcie przepisu dotyczącego instalacji do produkcji kotłów, zbiorników, kadzi lub pojemników z blachy (§ 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia obowiązującego), ponieważ inwestycje tego rodzaju nie zostały ujęte w Dyrektywie 2011/92/UE. Przyjęcie tego rozwiązania spowoduje, że do realizacji tych instalacji nie będzie wymagana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

12) § 3 ust. 1 pkt 18 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia ooś) – wykreślenie z obowiązującego przepisu instalacji do naprawy sprzętu kolejowego, które nie zostały ujęte w Dyrektywie 2011/92/UE. W efekcie zamierzenia inwestycyjne związane zarówno z realizacją jak i przebudową lub rozbudową instalacji do naprawy sprzętu kolejowego będą zwolnione z obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

13) uchylenie przepisu dotyczącego instalacji do produkcji betonu w ilości nie mniejszej niż 15 ton na dobę (§ 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia ooś), ponieważ inwestycje tego rodzaju nie zostały ujęte w Dyrektywie 2011/92/UE. Przyjęcie tego rozwiązania spowoduje, że instalacje do produkcji betonu nie będą wymagały uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

14) § 3 ust. 1 pkt 24 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia ooś) – usunięcie instalacji do produkcji wyrobów ze szkła, których nie wymieniono w załącznikach Dyrektywy 2011/92/UE, i uznanie jedynie instalacji do produkcji szkła, w tym włókna szklanego za przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

15) § 3 ust. 1 pkt 29 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia ooś) – usunięcie z obowiązującego przepisu instalacji do przetwarzania produktów na bazie elastomerów, ponieważ praktyka organów ochrony środowiska nie potwierdza, że tego rodzaju inwestycje powodują znacząco negatywny wpływ na środowisko. W efekcie podmioty planujące prowadzenie działalności związanej jedynie z przetwarzaniem produktów na bazie elastomerów będą zwolnione z obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

16) § 3 ust. 1 pkt 30, 34, 35, 37 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 32, 35, 36, 37 rozporządzenia ooś) – wprowadzenie zmian redakcyjnych zapewniających jednolite stosowanie prawa. Modyfikacje nie dotyczą kwestii merytorycznych.

17) § 3 ust. 1 pkt 34 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 35 rozporządzenia ooś) – modyfikacja polegająca na literalnym wyłączeniu stacji paliw gazu sprężonego z grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Nie istnieją przesłanki natury środowiskowej do odmiennego traktowania instalacji CNG względem LPG. W efekcie w trakcie procesu inwestycyjnego zmierzającego zarówno do budowy jak i przebudowy/rozbudowy tych obiektów nie będzie zachodziła potrzeba uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co bezpośrednio skutkować będzie zmniejszeniem obciążeń podmiotów planujących realizację stacji paliw CNG.

18) § 3 ust. 1 pkt 42 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 45 rozporządzenia ooś) – wprowadzenie do grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko przepisu w świetle, którego wydobywanie w celach gospodarczych kruszyw ze śródlądowych wód powierzchniowych oraz z obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej kwalifikować się będzie do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Liczne wątpliwości interpretacyjne wyrażone m.in. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (WSA) z dnia 14 maja 2013 r. sygn. akt: IV SA/Wa 2846/12, warunkują potrzebę wprowadzenia przedmiotowej regulacji. W efekcie zapewnione zostanie jednolite stosowanie prawa przez organy uczestniczące w procesie wydawania zezwoleń inwestycyjnych i właściwa transpozycja przepisów Dyrektywy 2011/92/UE.

19) § 3 ust. 1 pkt 44 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 43 rozporządzenia ooś) – uznanie, że poszukiwanie i rozpoznawanie złóż gazu łupkowego wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000 m, jest przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Aktualnie próg oparty o głębokość wiercenia poza strefą ochrony ujęć, obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych i formami ochrony przyrody wynosi 5000 m. Wprowadzenie przedmiotowej regulacji stanowić będzie wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 31 maja 2018 r. w sprawie C-526/16 Komisji Europejskiej przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, w którym wskazano, że poprzez ustanowienie progu 5000 m dla gazu łupkowego Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 2 i 3 Dyrektywy 2011/92/UE, w związku z jej załącznikami (II i III). W efekcie zapewniona zostanie właściwa transpozycja ww. przepisów Dyrektywy 2011/92/UE.

20) § 3 ust. 1 pkt 47 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 45 rozporządzenia ooś) zmiana obowiązującego przepisu polega na usunięciu odwołania do ustawy Prawo energetyczne i wprowadzenie przywołania do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. *o odnawialnych źródłach energii* (Dz. U. z 2018 r, poz. 2389, z późn. zm.) definiującej obecnie „biogaz rolniczy”. W efekcie dostosowane zostanie brzmienie przepisu do aktualnie obowiązującego stanu prawnego.

21) uchylenie przepisu dotyczącego tartaków i stolarni posiadających instalacje do impregnacji drewna lub o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 10 000 m³ drewna na rok (§ 3 ust. 1 pkt 48 rozporządzenia ooś), stanowiącego nadregulację względem postanowień Dyrektywy 2011/92/UE.

22) § 3 ust. 1 pkt 49 - 51 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia ooś) – wprowadzenie zmiany doprecyzowującej przepisy, w tym ustanowienie progu ilościowego (powierzchnia terenu przeznaczona do przekształcenia) oraz

kryterium lokalizacyjnego odnoszącego się do umiejscowienia obiektów na obszarach cennych przyrodniczo, poza tymi obszarami oraz względem już istniejącej infrastruktury narciarskiej, na podstawie których dokonywana będzie kwalifikacja obszarów narciarskich do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Uszczegółowienie przepisu poprzez wprowadzenie definicji obszaru narciarskiego, w rozumieniu której jest to teren zajęty lub przekształcony na potrzeby realizacji i funkcjonowania tras zjazdowych, kolei linowych oraz infrastruktury im towarzyszącej. Obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zaistnieje, gdy na formach ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614, z późn. zm.), lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, realizowany będzie obszar narciarski o powierzchni 5 ha lub o powierzchni 2,5 ha pod warunkiem, że będzie on planowany do realizacji w odległości mniejszej niż 500 m względem już istniejących obszarów narciarskich. Inwestycje lokalizowane na pozostałych terenach wymagać będą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o ile powierzchnia obszaru narciarskiego będzie nie mniejsza niż 10 ha lub nie mniejsza niż 5 ha – w sytuacji gdy będzie ona planowana do realizacji w odległości mniejszej niż 500 m względem już istniejących obszarów narciarskich. Zakłada się ujęcie torów bobslejowych i skoczni narciarskich w odrębnym punkcie oraz wykreślenie z listy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wyciągów do narciarstwa wodnego. Rozporządzenie oos niezależnie od parametrów inwestycji, określa trasy narciarskie, tory bobslejowe, wyciągi narciarskie itd. Jako przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko co jest uznawane za jedną z barier prawnych w zakresie rozwoju infrastruktury turystycznej (dezyderat nr 24 Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki Sejmu RP dotyczący podjęcia działań służących likwidacji barier prawnych w zakresie rozwoju infrastruktury turystycznej w Polsce, uchwalony na posiedzeniu w dniu 23 kwietnia 2015 r.). Zaproponowane rozwiązania przyczynią się do rozwoju sektora turystyki w Polsce, a także poprzez usprawnienie procesu pozyskania niezbędnych zezwoleń stanowić będą ułatwienie dla podmiotów gospodarczych, bowiem obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie dotyczył jedynie inwestycji osiągających określone niniejszą regulacją progi.

23) § 3 ust. 1 pkt 52, 54, 55 i 57 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 50, 52, 53 i 55 rozporządzenia oos) – doprecyzowanie przywołanej w ww. przepisach definicji powierzchni zabudowy polegające na wskazaniu, że w bilansie powierzchni poza powierzchnią przeznaczoną do przekształcenia należy również uwzględnić tymczasowe przekształcenie terenu dokonane w celu realizacji przedsięwzięcia. Oczekiwanym efektem rekomendowanej zmiany będzie wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych i zapewnienie jednolitego stosowania prawa.

24) § 3 ust. 1 pkt 56 i 58 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 54 i 56 rozporządzenia oos) – modyfikacja przywołanej w § 3 ust. 1 pkt 54 i w § 3 ust. 1 pkt 56 definicji powierzchni użytkowej polegająca na usunięciu sformułowania „rzut pionowy” i wprowadzeniu określenia „rzut poziomy” w celu dostosowania brzmienia przepisu do nomenklatury technicznej. Zakłada się, że wprowadzenie nomenklatury stosowanej przez projektantów wyeliminuje wątpliwości interpretacyjne.

25) § 3 ust. 1 pkt 61 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 59 rozporządzenia oos) – doprecyzowanie obowiązującego przepisu poprzez wskazanie, że wszystkie szpitalne lądowiska dla śmigłowców ratunkowych wyłączone są z katalogu przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Problem zaistniał, bowiem w Polsce funkcjonuje jedynie 14 centrów urazowych, i mimo iż zamysłem ustawodawcy

nie było wyłączenie z grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jedynie tych obiektów, przepis był odmiennie interpretowany. W efekcie zapewnione zostanie jednolite stosowanie prawa.

26) § 3 ust. 1 pkt 63 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 61 rozporządzenia ooś) – zmiana wynika z wprowadzenia modyfikacji przepisów dot. obszarów narciarskich omówionych w pkt 22 niniejszego uzasadnienia i polega na literalnym wskazaniu, że regulacja ta nie dotyczy kolei linowych realizowanych na obszarach narciarskich. Obecna konstrukcja przepisów nie wprowadza jednoznacznej podstawy prawnej do kwalifikacji wyciągów narciarskich. Mogą one być kwalifikowane zarówno na podstawie § 3 ust. 1 pkt 49 rozporządzenia ooś, który literalnie wskazuje tego typu infrastrukturę jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jak również na podstawie § 3 ust. 1 pkt 61 odnoszącego się do kolei linowych (wyciągi narciarskie, w świetle § 4 pkt 1 lit. c rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 11 grudnia 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla kolei linowych przeznaczonych do przewozu osób - Dz. U. z 2004 r. Nr 15, poz. 130 - stanowią rodzaj kolei linowych). Rekomendowana zmiana zapewni jednolite stosowanie prawa.

27) § 3 ust. 1 pkt 67 i 68 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 65 rozporządzenia ooś i wprowadzono nowy punkt do projektu rozporządzenia) – zmiana polegająca na wyodrębnieniu z obowiązującego przepisu, w osobny punkt, kanalizacji wód, w celu wykluczenia niejasności interpretacyjnych. Konstrukcja § 3 ust. 1 pkt 65 rozporządzenia ooś odnoszącego się zarówno do budowy przeciwpowodziowych, a także regulacji wód lub ich kanalizacji, za sprawą sformułowania „rozumiana jako zagospodarowanie wód umożliwiające ich wykorzystywanie do celów żeglugowych” rodzi wątpliwości interpretacyjne. Niektóre organy odczytują ten przepis w sposób przypisujący cechę zagospodarowania wód do celów żeglugowych także regulacji wód, mimo że nie użyto słowa „rozumiane jako” i mimo, że regulacja wód zdefiniowana jest w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – *Prawo wodne* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268, z późn. zm.). Zgodnie z wykładnią celowościową przytoczone doprecyzowanie dotyczy kanalizacji wód, natomiast w praktyce organy błędnie interpretują przedmiotowy przepis, poprzez utożsamianie regulacji wód z zagospodarowaniem wód umożliwiającym ich wykorzystanie do celów żeglugowych. Podejście to znajduje również odzwierciedlenie w orzecznictwie administracyjnym, m.in. w wyroku WSA w Warszawie z dnia 6 grudnia 2012 r., sygn. akt IV SA/Wa 1369/12 oraz w wyroku WSA w Krakowie z dnia 26 marca 2015 r., sygn. akt II SA/Kr 1747/14. Oczekiwany efektem rekomendowanej zmiany jest wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych i zapewnienie jednolitego stosowania prawa.

28) § 3 ust. 1 pkt 80 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 78 rozporządzenia ooś) – dostosowanie brzmienia § 3 ust. 1 pkt 78 do obecnego stanu prawnego, poprzez przywołanie w tym przepisie podstawy prawnej do wydania aktu wykonawczego, tj. art. 99 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268, z późn. zm.). W obowiązującym przepisie przywołane jest rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. Nr 137 poz. 984, z późn. zm.), które z dniem 31 grudnia 2014 r. utraciło moc. Akt ten warunkował możliwość wyłączenia niektórych instalacji do oczyszczania ścieków z grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W związku z powyższym, obecnie wszystkie instalacje do oczyszczania ścieków przemysłowych, niezależnie od rodzaju substancji wprowadzanych do wód lub urządzeń, wymagają uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, mimo iż nie znajduje to merytorycznego uzasadnienia. Niezbędnym jest więc wprowadzenie regulacji, która umożliwi wykluczenie z katalogu przedsięwzięć wymagających

uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji, które nie powodują wprowadzenia do wód lub urządzeń substancji szczególnie szkodliwych.

29) § 3 ust. 1 pkt 82 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 80 rozporządzenia ooś) – modyfikacja obowiązującego przepisu polegająca na usunięciu odwołania do ustawy Prawo energetyczne i wprowadzenie przywołania do ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. *o odnawialnych źródłach energii* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.) definiującej obecnie „biogaz rolniczy”. W efekcie dostosowane zostanie brzmienie przepisu do aktualnie obowiązującego stanu prawnego. Ponadto zastosowano nomenklaturę zgodną z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, tj. sformułowanie: *instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem* zastąpiono terminem: *instalacje związane z przetwarzaniem, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy o odpadach*.

30) § 3 ust. 1 pkt 83 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 81 rozporządzenia ooś) – ujęcie w grupie inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko poza punktami do zbierania, w tym przeładunku, złomu, punktów do zbierania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne, w tym ich przeładunku, które wymagają uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów. Ponadto projekt wprowadza literalne wyłączenie z tej regulacji odpadów obojętnych i punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Obecnie obiekty/instalacje przeznaczone do zbierania w tym przeładunku odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne nie są ujęte w grupie inwestycji wymagających uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przyjęte w 2013 r. rozwiązanie polegające na zniesieniu obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegających na zbieraniu odpadów innych niż złom spowodowało powstanie obiektów uciążliwych dla otoczenia, bez przeprowadzenia wcześniejszej analizy pod kątem ich wpływu na środowisko, czy zdrowie i życie ludzi. W celu zapewnienia właściwej ochrony środowiska oraz wyeliminowania nieprawidłowości w prowadzeniu zbierania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne oraz w związku z nasileniem w ostatnim czasie występowania pożarów miejsc magazynowania lub składowania odpadów, zasadnym jest wzmocnienie kontroli poprzez wprowadzenie wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W efekcie, na wczesnym etapie procesu inwestycyjnego, organy ochrony środowiska będą miały możliwość przeprowadzenia analizy m.in. pod kątem przedostawania się substancji niebezpiecznych do środowiska, występowania poważnych zagrożeń epidemiologicznych czy sanitarnych.

31) § 3 ust. 1 pkt 84 projektu rozporządzenia – wprowadzenie regulacji, w świetle której wydobywanie odpadów ze zwałowiska odpadów lub obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, a także rekultywacja zwałowiska odpadów wymagać będzie uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Odzysk kopaliny ze zwałowiska może powodować wzruszenie złoża odpadów pogórnictwa, a w konsekwencji inicjować niebezpieczne procesy pożarowe wewnątrz zwałowiska, z którymi związana może być niekontrolowana emisja gazów i pyłów do środowiska. Uzasadnionym jest więc ujęcie tego rodzaju działalności w katalogu przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W efekcie, na wczesnym etapie procesu inwestycyjnego, organy ochrony środowiska będą miały możliwość przeprowadzenia analizy m.in. pod kątem przedostawania się substancji niebezpiecznych do środowiska, występowania poważnych zagrożeń w postaci niekontrolowanych emisji substancji i pyłów do powietrza.

32) § 3 ust. 1 pkt 85 projektu rozporządzenia – do katalogu przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wprowadzana jest regulacja, w świetle której

wypełnianie terenów niekorzystnie przekształconych, w tym wypełnianie wyrobisk, w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Środowiska wydanym na podstawie art. 30 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* wymagać będzie uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W obecnych uwarunkowaniach prawnych prowadzenie procesu odzysku poza instalacjami, polegające na wypełnieniu odpadami terenów niekorzystnie przekształconych, w tym wyrobisk, nie jest uznane za przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Rodzi to wiele kontrowersji bowiem prowadzenie ww. działalności w nieprawidłowy sposób może powodować znaczącą emisję do środowiska gruntowo-wodnego. Zasadnym jest więc wprowadzenie regulacji, która na wczesnym etapie procesu inwestycyjnego zapewni możliwość przeprowadzenia oceny skutków środowiskowych wynikających z prowadzenia ww. procesów.

33) § 3 ust. 1 pkt 90 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 86 i usunięto pkt 87 rozporządzenia ooś) – ujęcie w jednym przepisie przedsięwzięć polegających na zmianie lasu lub nieużytku na użytek rolny lub przedsięwzięć polegających na wylesieniu oraz doszczegółowienie nowoutworzonego przepisu poprzez ujęcie w regulacji gruntów o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, pokrytych roślinnością leśną (uprawami leśnymi) – drzewami i krzewami oraz runem leśnym. Obecnie skupiska drzew o charakterze leśnym nieposiadające atrybutów, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. *o lasach* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2129, z późn. zm.), np. powstałych spontanicznie na gruntach rolnych, były różnie kwalifikowane. Część organów dokonywała kwalifikacji tego typu zespołów leśnych do grupy przedsięwzięć wymagających uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a część stwierdzała brak podstaw prawnych do jej wydania. Wprowadzenie przedmiotowej regulacji zapewni jednolite stosowanie prawa.

34) § 3 ust. 1 pkt 102 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 99 rozporządzenia ooś) – zmodyfikowano przepis w zakresie progu ilościowego, na podstawie, którego dokonywana będzie kwalifikacja do obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z 50 ton/rok dla browarni na 50 000 hl/rok, natomiast dla słodowni na 50 000 ton/rok. Obecnie niemal wszystkie przedsięwzięcia polegające na budowie browarów lub słodowni podlegają obowiązkowi uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z uwagi na bardzo niski próg ustalony dla tego rodzaju przedsięwzięć. Oczekiwanym efektem rekomendowanej zmiany jest zliberalizowanie przepisów polegające na wykluczeniu z grupy przedsięwzięć wymagających uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji prowadzonych na małą skalę i pozostających bez wpływu na środowisko.

35) § 3 ust. 1 pkt 104 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 101 rozporządzenia obowiązującego) – wyłączenie z grupy przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zakładów przetwarzających alkohol etylowy, a także wytwarzających napoje alkoholowe, które nie zostały ujęte w Dyrektywie 2011/92/UE oraz wprowadzenie progu ilościowego (wydajność 100 hl/rok) na podstawie, którego dokonywana będzie kwalifikacja gorzelnii do obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Oczekiwanym efektem rekomendowanej zmiany jest zliberalizowanie przepisów polegające na wykluczeniu z grupy przedsięwzięć wymagających uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji prowadzonych na małą skalę i pozostających bez wpływu na środowisko.

36) § 3 ust. 1 pkt 105 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 102 i 103 rozporządzenia ooś) – wyodrębnienie przepisu dotyczącego chowu i hodowli nerek, przy jednoczesnym zastrzeżeniu kryterium determinującego o kwalifikacji do przedsięwzięć mogących

potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W przypadku lokalizacji inwestycji w pobliżu terenów wrażliwych i na terenach objętych formami ochrony przyrody zmiana wartości dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP) z wartości 40 DJP (16 000 szt.) na 2,5 DJP (1 000 szt.), na pozostałych terenach z 60 DJP (24 000 szt.) na 10 DJP (4 000 szt.). W przypadku inwestycji lokalizowanych w pobliżu terenów wrażliwych zaproponowano zmianę kryterium odległościowego z obowiązujących 100 m na 300 m. Ponadto, w celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych związanych z zabudową zagrodową, wprowadzono pojęcie grunty rolne zabudowane zajęte pod budynki mieszkalne. Nowa regulacja ujęta w § 3 ust. 1 pkt 105 lit. a projektu rozporządzenia wprowadza przepis zapewniający obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach mimo prób celowego podziału inwestycji. Zaostrenie regulacji wynika m.in. z analizy materiałów Najwyższej Izby Kontroli pt. „Informacja o wynikach kontroli: Nadzór nad funkcjonowaniem ferm zwierząt” oraz „Informacja o wynikach kontroli sprawowania nadzoru przez inspekcje państwowe nad funkcjonowaniem ferm zwierząt futerkowych w województwie wielkopolskim” i intensywnie rozwijającym się w Polsce sektorem chowu i hodowli norek zwiększającym obciążenie dla środowiska.

37) § 3 ust. 1 pkt 106 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 1 pkt 102 i 103 rozporządzenia obowiązującego) – wyodrębnienie przepisu dotyczącego chowu lub hodowli zwierząt innych niż norki poprzez konsolidację § 3 ust. 1 pkt 102 i pkt 103 rozporządzenia ooś z jednoczesną zmianą kryterium odległościowego z obowiązujących 100 m na 300 m w przypadku inwestycji lokalizowanych w pobliżu terenów wrażliwych.. Ponadto, w związku z wątpliwościami interpretacyjnymi w zakresie zabudowy zagrodowej wprowadzono dodatkowy rodzaj gruntu – rolny zabudowany zajęty pod budynki mieszkalne. Nowa regulacja ujęta w § 3 ust. 1 pkt 106 lit. a projektu rozporządzenia wprowadza normę, która uniemożliwi inwestorom dokonywanie celowego podziału ferm skutkującego omijaniem procedur środowiskowych.

38) § 3 ust. 2 pkt 2 projektu rozporządzenia (zmodyfikowano brzmienie § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia ooś) – wprowadzenie zapisów w celu uniemożliwienia kilkukrotnego niekontrolowanego przeprowadzenia rozbudowy i przebudowy przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1, dla których ustalone zostały progi i/lub kryteria. Obecnie, gdy pojedyncza modyfikacja nie osiąga progów wskazanych w § 3 ust. 1, zgodnie z brzmieniem § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia ooś, przedsięwzięcie nie wymaga decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jednocześnie przepis ten nie wprowadza ograniczenia w ilości takich „podprogowych zmian w inwestycji” i nie daje podstawy do sumowania poszczególnych rozbudów rozłożonych w czasie w odniesieniu do ustalonych w § 3 ust. 1 progów. Zmiana rozporządzenia ooś ma zapobiec niekontrolowanej, wielokrotnej rozbudowie przedsięwzięć.

Ponadto, w § 4 projektu rozporządzenia uregulowano kwestię kwalifikacji do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko po wejściu w życie rozporządzenia. W tym celu wprowadzono przepis przejściowy odnoszący się do wszystkich rodzajów przedsięwzięć, tj. zarówno przedsięwzięć ujętych w rozporządzeniu ooś, jak i przedsięwzięć nowowprowadzonych lub usuwanych z rozporządzenia ooś. Przepis będzie skutkował tym, że do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie niniejszego projektu zostało wszczęte i niezakończony przynajmniej jedno z postępowań w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1–1b ustawy ooś, będą stosowane przepisy obecnie obowiązującego rozporządzenia ooś. Regulacja ta zmierza do zapewnienia stabilności i przewidywalności procesu inwestycyjnego, który został rozpoczęty na podstawie dotychczasowych przepisów prawa.

Planuje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie **14 dni** od dnia ogłoszenia.

III. Wyjaśnienia końcowe

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia są zgodne z prawem Unii Europejskiej, w tym z Dyrektywą 2011/92/UE.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239 poz. 2039, z późn. zm.). Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 90 poz. 759) projekt rozporządzenia zostanie skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), dlatego nie podlega opiniowaniu przez Radę Dialogu Społecznego.

Projekt rozporządzenia oraz wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostaną zamieszczone na stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Generalny Dyrektor
Ochrony Środowiska

Andrzej Szweda Lewandowski

Dyrektor Departamentu
Ochrony Środowiska

Lukasz Mlynarkiewicz

Dyrektor Biura Prawnego

Krzysztof Mielkiewicz

